

Lovforslag nr. L 129. Fremsat den 13. december 1995 af økonomiministeren (Marianne Jelved)

Forslag

til

Lov om ændring af realkreditloven

(implementering af BCCI-direktivet, ændring af engagementsregler m.v.)¹⁾

§ 1

I realkreditloven, lov nr. 841 af 20. december 1989, jf. lovekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, ændres »§ 1, stk. 3« til: »§ 1, stk. 3 og 4«, og i stk. 3 ændres »stk. 3-5« til: »stk. 2-4«.

2. I § 8, stk. 2, indsættes som 2. punktum: »Der skal endvidere oplyses om alle, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med, jf. § 9, stk. 4.«.

3. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Godkendelse kan endvidere nægtes, hvis der foreligger snævre forbindelser, jf. stk. 4, mellem realkreditinstituttet og andre virksomheder eller personer, og såfremt dette vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Stk. 4. Ved snævre forbindelser forstås:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) kapitalinteresser, jf. § 77, stk. 6, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. nr. 1, med en virksomhed.

Stk. 5. Godkendelse kan endvidere nægtes, såfremt lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, vedrørende en virksomhed eller en person, som realkreditinstitut-

tet har snævre forbindelser med, jf. stk. 4, vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

4. I § 10 ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

5. I § 11, stk. 1 og 2, ændres »inden« til: »senest«.

6. I § 12, stk. 6, ændres »De Europæiske Økonomiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

7. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Direktører og funktionærer i et realkreditinstitut må ikke for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

8. I § 28, stk. 5, ændres »stk. 2 og 4« til: »stk. 2 og 3«.

9. I § 30, stk. 1, ændres »stk. 2-7« til: »stk. 2-6«.

10. I § 31, stk. 1, ændres »stk. 2-8« til: »stk. 2-7«.

11. I § 36, stk. 1, ændres »stk. 2-10« til: »stk. 2-11«.

12. I § 42, stk. 5, indsættes efter »bygninger«:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentet og Rådets direktiv nr. 95/26/EF af 29. juni 1995, EF-Tidende 1995 nr. L 168, s. 7.

- »samt bygningstilbehør, jf. tinglysningslovens § 38«.
13. I § 50, stk. 3 og 4, ændres »inden« til: »senest«.
14. § 50, stk. 5, affattes således:
 »Stk. 5. Realkreditinstituttet er forpligtet til at meddele økonomiministeren og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest 1 måned inden, at ændringen foretages.«.
15. I § 52, stk. 1, udgår »§ 33, stk. 4,« og efter »§ 39« indsættes: », § 42, stk. 2-4,«.
16. I § 52, stk. 2, indsættes som 2. punktum:
 »Finanstilsynet kan tillade låneudmåling svarende til § 42, stk. 3-4, ved långivning i andre lande.«.
17. I § 65 a, stk. 5, ændres »§ 77, stk. 11« til: »§ 77, stk. 10«.
18. I § 65 a, stk. 6, indsættes som 2. punktum:
 »Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter alene garantier, der er påkrævet i henhold til realkreditlovgivningen.«.
19. I § 65 c, stk. 5, ændres »§ 77, stk. 11« til: »§ 77, stk. 10«.
20. I § 65 c, stk. 6, indsættes som 2. punktum:
 »Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter alene garantier, der er påkrævet i henhold til realkreditlovgivningen.«.
21. Efter § 65 c indsættes:
 »§ 65 d. Økonomiministeren fastsætter nærmere regler om indregning af garantier i engagementsopgørelsen, jf. § 65 a, stk. 6, 2. pkt., og § 65 c, stk. 6, 2. pkt.«.
22. I § 77, stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«, »stk. 6« ændres til: »stk. 5«, og i stk. 9 ændres »stk. 11« til: »stk. 10«.
23. I § 78, stk. 5, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.
24. I § 80, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, ændres »inden« til: »senest«.
25. I § 80, stk. 2, nr. 2, ændres »vandel, eller« til: »vandel,« og efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:
 »3) hvis et realkreditinstitut indgår en forbindelse som nævnt i § 9, stk. 3 eller 5, eller«. Nr. 3 bliver herefter nr. 4.
26. I § 89, stk. 3, ændres »De Europæiske Økonomiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.
27. I § 90 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
 »Stk. 4. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en statsautoriseret revisor. Realkreditinstituttet kan pålægges at afholde udgifterne til revisorens honorar. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.«.
 Stk. 4 bliver herefter stk. 5.
28. I § 91 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:
 »Stk. 4. Finanstilsynet kan foranstalte en undersøgelse af et realkreditinstituts finansielle fremtidsudsigter. Undersøgelsen kan foretages af et revisionsfirma eller af Finanstilsynet. Realkreditinstituttet kan pålægges at betale for undersøgelsen. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.«.
 Stk. 4 bliver herefter stk. 5.
29. I § 92, stk. 1, ændres »inden« til: »senest«, og »indsendes til« ændres til: »være modtaget af«.
30. I § 92, stk. 2, 2. pkt., ændres »indsendes til økonomiministeren inden« til: »være modtaget af økonomiministeren senest«.
31. § 93 affattes således:
 »§ 93. Realkreditinstituttet og dets valgte revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for instituttets fortsatte virksomhed. Pligten gælder tilsvarende for forhold, som de valgte revisorer måtte konstatere, hvis de varetager hvervet som revisor i en virksomhed, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med, jf. § 9, stk. 4.«.
32. I § 94, stk. 4, ændres »De Europæiske Økonomiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

33. I § 98, stk. 2, nr. 3, 4 og 6, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

34. I § 98, stk. 2, nr. 8, indsættes efter »myndighed«: »eller for Nationalbankens overvågning af betalingssystemer«.

35. I § 98, stk. 2, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.«.

Nr. 9-13 bliver herefter nr. 10-14.

36. I § 98, stk. 5, ændres »nr. 10« til: »nr. 11«.

37. Efter § 100 indsættes:

»§ 100 a. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen ved midnat på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen ved midnat på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag, fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke

findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dennes længde.

Stk. 4. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til midnat den førstkommande hverdag.«.

38. I § 101, stk. 1, ændres »§ 18, stk. 2« til: »§ 18, stk. 2-3«.

39. I § 101, stk. 6, ændres »§ 77, stk. 11« til: »§ 77, stk. 10«.

40. § 104 ophæves.

§ 2

Personer, der i medfør af § 4, stk. 1, i lov nr. 353 af 6. juni 1995 uden tilladelse kan deltage som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end realkreditinstituttet, kan fortsætte hermed indtil udløbet af den valg- eller funktionsperiode, der var påbegyndt inden den 13. december 1995. Hvis en af bestemmelsen omfattet person påbegynder en valg- eller funktionsperiode efter denne dato, skal den pågældende fratræde senest 1 måned efter lovens ikrafttræden, medmindre tilladelse til at fortsætte opnås.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 1996.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget indebærer følgende:

1. Implementering af BCCI-direktivet.
2. Styrkelse af tilsynet med realkreditinstitutter.
3. Ændring af engagementsopgørelsesregler i forbindelse med modtagelse af garantier, der ikke er påkrævet i henhold til realkreditlovgivningen.
4. Præcisering af pantsikkerhedskravet ved udenlandske institutters udlån i Danmark.
5. Permanentgørelse af adgangen til at yde 50-årige indeksslån til private beboelsesejendomme til udlejning.
6. Indførelse af forbud mod direktørers og funktionærers spekulation for egen regning.
7. Ændring af overgangsbestemmelsen for direktørers deltagelse i andre hverv.
8. Ændring af lovens fristbestemmelser.
9. Redaktionelle ændringer.
10. Straf for overtrædelse af spekulationsforbudet.

Ad 1 (implementering af BCCI-direktivet)

Formålet med forslaget er at implementere BCCI-direktivet (Europa-Parlamentet og Rådets direktiv nr. 95/26/EF om ændring af de finansielle rammedirektiver med henblik på at styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der indgår i en koncern) i realkreditloven.

Beslutningen om at vedtage et direktiv skyldes erfaringerne i forbindelse med lukningen af den internationale bankkoncern Bank of Credit and Commerce International (BCCI) i 1991. Denne bank var karakteriseret ved en meget uoverskuelig koncernstruktur, der vanskeliggjorde tilsynet med banken.

BCCI-direktivet skal være gennemført og sat i kraft i medlemslandenes lovgivning senest den 18. juli 1996.

Lovforslaget tager sigte på at styrke tilsynet med finansielle virksomheder, der indgår i snævre forbindelser med andre virksomheder eller personer, også hvis disse forbindelser sker på tværs af landegrænser. Tilsvarende regler foreslås af erhvervsministeren indført i bank- og sparekasseloven.

Erfaringerne fra de senere år viser, at når en finansiell virksomhed indgår i snævre forbindelser med andre virksomheder, opstår der særlige risici. Det er derfor relevant at vurdere en finansiell virksomheds forhold til andre virksomheder eller personer, med hvilke den finansielle virksomhed er ejermæssigt eller på anden måde forbundet.

Komplicerede koncernstrukturer og relationer mellem virksomheder eller personer kan umuliggøre et effektivt tilsyn med den finansielle virksomhed. Der er derfor behov for at vurdere sådanne snævre forbindelser til andre virksomheder eller personer, både ved oprettelsen af den finansielle virksomhed og siden hen som led i det løbende tilsyn.

Lovforslaget indeholder endvidere regler om udvidelse af revisorernes indberetningspligt til Finanstilsynet samt en lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt i visse situationer for at lette samarbejdet med andre myndigheder, i overensstemmelse med direktivets krav herom.

Ad 2 (styrkelse af tilsynet med realkreditinstitutter)

I forbindelse med ændringen af realkreditloven i foråret 1995 (L 204) blev det foreslået at gennemføre en række af de anbefalinger, der er nævnt i rapporten »Den danske pengeinstitutsektor« (Økonomiministeriet 1994), som er udarbejdet af Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle Marked. På grund af det da igangværende arbejde i det af erhvervsministeren nedsatte ekspertpanel under ledelse af professor Mogens Koktvedgaard om Finanstilsynets kontrol med de danske pengeinstitutter blev visse bestemmelser udtaget af lovforslag L 204, således at kun en del af de foreslåede bestemmelser blev vedtaget ved lov nr. 353 af 6. juni 1995. Med dette lovforslag foreslås gennemført de bestemmelser, der blev udskudt i forårssamlingen.

I Koktvedgaard-rapporten om tilsynet med pengeinstitutter anbefales en styrkelse af Finanstilsynets udgående inspektionsvirksomhed, det vil sige flere undersøgelser ude i pengeinstitutterne. Ved hyppigere besøg vil problemer hurtigere blive afdækket.

Et tilsvarende behov gør sig gældende på realkreditområdet, hvor en øget undersøgelsesaktivitet dels

som på pengeinstitutområdet kan afdække eventuelle solvensmæssige problemer hurtigere, dels kan styrke tilsynet med institutternes udlånsvirksomhed (afdækning af overbelåningsager). Hertil kommer, at antallet af realkreditinstitutter er blevet fordoblet inden for de seneste år, hvilket i sig selv nødvendiggør flere undersøgelser, og konkurrencen på realkreditmarkedet er væsentligt skærpet.

Ligesom på pengeinstitutområdet forudsætter en sådan øget tilsynsaktivitet en styrkelse af Finanstilsynets ressourcer på realkreditområdet. Det er skønnet, at behovet kan dækkes ved tilførsel af 3-4 årsværk. Statsfinansielt virker det neutralt, idet merudgiften dækkes ved en forøgelse af realkreditinstitutternes bidrag til Finanstilsynet.

Ad 3 (ændring af engagementsopgørelsesreglerne i forbindelse med modtagelse af garantier)

Implementeringen af EF-direktivet om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer har vist sig at begrænse visse realkreditinstitutters udlånsmuligheder i forbindelse med det valgte koncept på en uhensigtsmæssig og utilsigtet måde. Dette skyldes reglerne for indregning af modtagne garantier i engagementsopgørelsen, specielt i forbindelse med såkaldte »supplerende« garantier for en del af realkreditudlånet.

Ved ydelse af lån i nogle realkreditinstitutter er det en fast del af konceptet, at et pengeinstitut, som i visse tilfælde er moderselskabet, over for realkreditinstituttet garanterer for misligholdelse og tab på f.eks. de yderste 20% eller 25% af lånet. Idet sådanne garantier efter de gældende regler er omfattet af engagementsbegrænsningsreglerne, kan disse institutter ikke modtage de pågældende garantier fra en enkelt garantistiller i et omfang, der overstiger et beløb svarende til 25% af instituttets ansvarlige kapital.

En analyse af de pågældende garantier og de risici, som garantiene repræsenterer, har vist, at de supplerende garantier er af en sådan art, at de ikke bør være omfattet af engagementsbegrænsningsreglerne. Til gengæld bør instituttet solvensmæssigt kun kunne anvende den lavere vægning, som en garanti fra et pengeinstitut indebærer, op til en vis grænse, jf. de særlige bemærkninger til nr. 18, 20 og 21.

Ad 4 (præcisering af pantsikkerhedskravet ved udenlandske institutters udlån i Danmark)

Det foreslås, at udenlandske realkreditinstitutter skal opfylde de samme regler som danske realkreditinstitutter for så vidt angår reglerne om, hvilke pantebreve der kan anvendes ved udlån i Danmark.

Ad 5 (50-årige indeksslån til private beboelsesejendomme til udlejning)

Det foreslås, at adgangen til at yde 50-årige indeksslån til private beboelsesejendomme til udlejning gøres permanent.

Ad 6 (forbud mod direktørers og funktionærers spekulation)

Der foreslås på linie med reglen i bank- og sparekasseloven indført et forbud mod, at direktører og funktionærer i realkreditinstitutter deltager i spekulationsforretninger for egen regning.

Ad 7 (direktørers andre hverv)

Det foreslås at præcisere overgangsbestemmelsen til § 18, stk. 2, således, at direktører, vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede uanset lovens forbud og dermed uden dispensation kan deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end realkreditinstituttet, som de pågældende deltog i inden den 5. april 1995, men kun indtil udløbet af den valg- eller funktionsperiode, der var påbegyndt inden dette lovforslags fremsættelse.

Ad 8 (ændring af lovens fristbestemmelser)

Det foreslås, at lovens fristbestemmelser ændres som led i en generel forenkling og harmonisering af fristbestemmelserne i erhvervs- og skattelovgivningen, herunder i den finansielle sektor. Gennemførelsen af ensartede tidsfrister vil medføre en administrativ lettelse for virksomheder, myndigheder m.v.

Ad 9 (redaktionelle ændringer)

Der foreslås en række ændringer af redaktionel karakter.

Ad 10 (straf for overtrædelse af spekulationsforbudet)

Det foreslås at indføre straf som følge af overtrædelse af lovforslagets bestemmelse om forbud mod direktørers og funktionærers spekulation for egen regning.

Høring

Lovforslaget har været sendt til høring i følgende ministerier og organisationer: Statsministeriet, Erhvervsministeriet, Finansministeriet, Justitsministeriet, Boligministeriet, Landbrugs- og Fiskeriministeriet, Skatteministeriet, Danmarks Nationalbank, Realkreditrådet, Finansrådet, Børsmæglerforeningen, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer og Finansforbundet.

Administrative, statsfinansielle, miljømæssige og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget ventes ikke at medføre væsentlige administrative, statsfinansielle, miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Udvidelsen af revisionens pligter over for Finanstilsynet kan eventuelt medføre øgede udgifter til revision i visse institutter.

Forholdet til EU-retten

For så vidt angår baggrunden for direktivet henvises til de almindelige bemærkninger til pkt. 1 om implementering af BCCI-direktivet. Direktivet skal være gennemført og sat i kraft i medlemslandenes lovgivning senest den 18. juli 1996.

Direktivet er et minimumsdirektiv, hvorfor medlemslandene kan indføre skærpede regler i forhold til direktivets tekst. Der er i lovforslagets nr. 31 foreslået en skærpelse i forhold til direktivet for så vidt angår revisors indberetningspligt, jf. de særlige bemærkninger til nr. 31.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I lovens § 3, stk. 2, foreslås det, at udenlandske kreditinstitutter, der udøver realkreditvirksomhed her i landet, ligesom danske realkreditinstitutter skal opfylde bestemmelsen i lovens § 1, stk. 4, som blev vedtaget ved lov nr. 353 af 6. juni 1995. Dette indebærer, at udenlandske institutter heller ikke kan anvende ejerpantebreve og skadesløsbreve som sikkerhed for realkreditlån. Skadesløsbreve kan dog anvendes i forbindelse med belåning af løsøre.

Et værtsland for en filial af et kreditinstitut med hjemsted i et andet medlemsland eller for grænsoverskridende tjenesteydelser kan meddele vilkår for virksomheden begrundet i hensyn til samfundsmæssige interesser. Endvidere kan værtslandet meddele vilkår for realkreditfinansiering, da der endnu ikke er gennemført samordning og gensidig anerkendelse af medlemslandenes regler om realkreditens finansieringsteknikker.

Reglen i lovens § 1, stk. 4, bør gælde også for udenlandske kreditinstitutters realkreditvirksomhed her i landet, idet realkreditinstitutter etableret her i landet ville blive udsat for ulige konkurrence, hvis disse bestemmelser ikke gjaldt for udenlandske institutter.

Ændringen i lovens § 3, stk. 3, er af redaktionel karakter, jf. bemærkningerne til nr. 17, 19, 22 og 39.

Til nr. 2

Det foreslås, at et realkreditinstitut, der ansøger om tilladelse til at drive realkreditvirksomhed, skal give oplysning om alle, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 3.

Til nr. 3

Som nyt *stk. 3* i lovens § 9 foreslås det, at myndighederne ved ansøgning om tilladelse til at drive realkreditvirksomhed kan nægte at godkende instituttet, såfremt der foreligger snævre forbindelser, jf. definitionen i forslaget til ny § 9, stk. 4, mellem det realkreditinstitut, der ønsker at blive godkendt, og andre virksomheder eller personer, og disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver. Dette krav om gennemsigtighed er således en betingelse for tilladelse.

Samtidig foreslås, jf. forslaget § 1, nr. 25, at betingelsen skal være opfyldt også efter godkendelsen, idet godkendelsen kan tilbagekaldes, hvis instituttet senere indgår snævre forbindelser, der vanskeliggør tilsynet.

Det er ikke muligt på forhånd at angive, hvornår en snæver forbindelse er tilstrækkelig gennemsækkelig til at muliggøre et effektivt tilsyn. Det må derfor i hvert enkelt tilfælde vurderes, om en snæver forbindelse vil kunne vanskeliggøre et effektivt tilsyn. I denne vurdering vil blandt andet indgå en vurdering af:

- ejerstrukturen,
- den formelle og den reelle ledelsesstruktur,
- risikoen ved den virksomhed, som drives i selskaber, med hvilke realkreditinstituttet har snævre forbindelser, og
- selskabernes geografiske placering.

For eksempel kan visse former for krydsejerskab, gensidige aktiebesiddelser og aktionæroverenskomster bevirke, at et effektivt tilsyn vanskeliggøres.

I *stk. 4*, defineres snævre forbindelser som:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art, dvs. den type forbindelse eller indflydelse, der er mellem et moderselskab og dets dattervirksomheder (koncernvirksomheder),
- 2) direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed (hvilket svarer til definitionen af kapitalinteresser), eller

3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse med en virksomhed. Fælles forbindelse forudsætter, at der foreligger et vist formaliseret samarbejde, herunder evt. en samordnet praksis, mellem en flerhed af virksomheder eller personer. Eksempelvis vil en flerhed af aktionærer, der er stiftere af et selskab eller har indgået en aktionær-overenskomst, som udgangspunkt have fælles forbindelse. Rækkevidden af den fælles forbindelse skal modsvare den forbindelse, der er mellem koncernvirksomheder, jf. 1).

Snævre forbindelser foreligger således mellem et realkreditinstitut og:

- a) ethvert selskab, der som moderselskab, datterselskab eller søsterselskab er direkte eller indirekte forbundet med realkreditinstituttet,
- b) en virksomhed eller person, der har en direkte eller indirekte tilsvarende forbindelse til realkreditinstituttet (ved tilsvarende forstås her, at der er en indflydelse, som svarer til den, der er mellem koncernforbundne aktieselskaber),
- c) en flerhed af virksomheder eller personer, der er således indbyrdes forbundne, at de tilsammen har den i litra b angivne forbindelse med realkreditinstituttet eller med et selskab, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med, eller
- d) enhver virksomhed, hvori realkreditinstituttet eller en af de under a) til c) beskrevne virksomheder eller personer direkte eller indirekte besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen.

I stk. 5 foreslås det, at godkendelse kan nægtes, såfremt tilsynet kan vanskeliggøres på grund af lovgivningen i et land vedrørende en virksomhed eller person, som instituttet har snævre forbindelser med. Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvis det vurderes, at tilsynsreglerne i det land, hvor et realkreditinstituts moderselskab er beliggende, er af en sådan karakter, at der ikke kan udøves et forsvarligt konsolideret tilsyn.

Til nr. 4, 6, 23, 26, 32 og 33.

Forslaget er en konsekvens af, at De Europæiske Fællesskaber er blevet Den Europæiske Union. Ændringen foretages alene, hvor der henvises til det geografiske område. Henvisninger til retsakter, der er vedtaget af Fællesskabet, jf. f.eks. lovens § 10 og § 12, stk. 4, ændres ikke.

Til nr. 5, 13, 14, 24, 29, 30 og 37.

Det foreslås at ensrette lovens fristbestemmelser således, at fristerne angives som en »senest«-frist, samtidig med, at fristberegningen præciseres. Lo-

vens frister foreslås angivet således, at den pågældende handling skal være foretaget senest ved udløbet af det døgn, hvori fristen udløber.

For så vidt angår frister for indsendelse eller indlevering af materiale til myndighederne, f.eks. årsregnskab, præciseres det, at materialet skal være *modtaget* senest ved fristens udløb.

Fristen beregnes fra dagen efter den dag, der udløser fristen.

Angives fristen i uger, udløber fristen på ugedagen for den dag, der udløste fristen. F.eks. vil udløbsdagen for fristen, hvis denne er angivet som »senest 4 uger efter«, være den sidste dag i den 4. uge efter dagen for handlingen eller beslutningen, der udløser fristen. Træffes beslutningen på en tirsdag, vil fristen således udløbe om tirsdagen 4 uger senere.

Angives fristen i måneder, udløber fristen på månedsdatoen for den dag, der udløser fristen. Hvis eksempelvis fristen er 3 måneder, og den fristudløsende handling foretages den 15. januar, udløber fristen den 15. april.

Er den fristudløsende handling foretaget den sidste dag i en måned, udløber fristen altid den sidste dag i måneden, uanset om der er 28, 29, 30 eller 31 dage i den pågældende måned. Hvis fristen beregningsmæssigt udløber på en månedsdato, der ikke findes, eksempelvis den 30. februar, udløber fristen således den 28. eller i skudår den 29. februar.

Udløber fristen på en helligdag, i en weekend (lørdag eller søndag) eller på grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, vil materialet være rettidigt modtaget, såfremt det er modtaget af myndighederne den efterfølgende hverdag.

Til nr. 7

Det foreslås at indføre et forbud mod, at direktører og funktionærer i et realkreditinstitut udfører eller deltager i spekulation for egen regning. Den foreslåede bestemmelse er parallel til bank- og sparekasselovens § 19, stk. 4. Ved funktionærer forstås ansatte, der er omfattet af funktionærloven.

Spekulationsforbudet omfatter spekulationsforretninger i såvel værdipapirer som i andre formuegoder, f.eks. varer og fast ejendom. Bestemmelsen går videre end aktieselskabslovens § 53, stk. 2, der kun omfatter selskabets eller koncernvirksomheders egne aktier, men til gengæld er forbudet i aktieselskabsloven udstrakt til også at gælde bestyrelsens medlemmer. I forhold til spekulation i egne aktier har aktieselskabsloven derfor selvstændig betydning for realkreditinstitutter ved siden af den i lovforslagets § 1, nr. 7, nævnte bestemmelse.

Reglen vil blive fortolket i overensstemmelse med praksis efter bank- og sparekasseloven. Spekula-

tionsforbudets rækkevidde er imidlertid kun sparsomt belyst ved konkrete afgørelser. Det vil dog som udgangspunkt omfatte almindelige hausse- og baisseforretninger i værdipapirer, hvorimod det ikke er afgørende, om der foreligger spekulation i skattelovgivningens forstand. Afgørelsen må i øvrigt bero på en konkret vurdering. Det kan ikke forventes at fremgå af materiale i realkreditinstituttet, om der foreligger sådanne spekulationsforretninger.

Til nr. 8-11

Ændringerne er af redaktionel karakter, idet fejlhenvisninger opstået som følge af tidligere lovændringer rettes.

Det stk. 5 i § 28, der henvises til i nr. 8, svarer til paralleltekstens stk. 5, men svarer til stk. 6 i lovbekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995. Som følge af, at § 28, stk. 3, er blevet ophævet, er stk. 4-6 blevet til stk. 3-5, hvilket dog ikke fremgår af lovbekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995. Dette vil blive rettet i en ny lovbekendtgørelse og fremgår som nævnt allerede af parallelteksten.

Til nr. 12

Ifølge den gældende § 42, stk. 5, i loven kan indekslån kun ydes på grundlag af grund og bygninger. Ved ændring af lovens § 42 i foråret 1995 (lov nr. 353 af 6. juni 1995), blev det præciseret, at lån ud over grund og bygninger kan ydes på grundlag af bygningstilbehør omfattet af tinglysningslovens § 38, hvilket allerede svarede til gældende ret. Da der ikke samtidigt skete en tilsvarende præcisering af bestemmelsen om indekslån i stk. 5, fik dette utilsigtet den virkning, at der skete en indskrænkning af adgangen til at medregne bygningstilbehør i låneudmålingsgrundlaget for denne låneform. Med ændringsforslaget bliver dette rettet. Indekslån kan derimod fortsat ikke ydes på grundlag af medpantsat løsøre, jf. lovens § 42, stk. 3 og 4.

Til nr. 15 og 16

Henvisningen i § 52, stk. 1, til § 33, stk. 4, slettes, idet bestemmelsen i § 33, stk. 4, er ophævet.

Det foreslås endvidere, at § 42, stk. 2-4, ikke gælder ved udlån i andre lande, men at Finanstilsynet kan tillade låneudmåling svarende til § 42, stk. 3-4. Baggrunden herfor er, at reglerne på dette område knytter an til det danske juridiske regelsæt, specielt den danske boliglovgivning og tinglysningslovgivning. De nærmere betingelser vedrørende låneudmåling i de enkelte lande vil afhænge af, hvad der efter de pågældende landes regler er omfattet af pantet.

§ 42 regulerer, hvad der kan medtages i belåningsgrundlaget ved udmåling af realkreditlån. § 42, stk. 1, indebærer, at betingelsen om identitet mellem låntager og ejeren af den faste ejendom skal være opfyldt, uanset om der er tale om en fast ejendom i Danmark eller i udlandet.

For udlån i udlandet foreslås der altid at gælde et krav om identitet mellem låntager og ejendommens ejer, idet undtagelsen i § 42, stk. 2, om ejendomme, der er lovligt opdelt i ideelle anparter før den 15. juni 1995, eller alene består af to selvstændige beboelseslejligheder, vedrører helt specifikke danske forhold.

§ 42, stk. 3 og 4, giver institutterne mulighed for at belåne løsøre, der har tilknytning til en fast ejendom. Institutterne bør imidlertid kun have denne mulighed, såfremt det pågældende lands pante- og tinglysningsretlige regler sikrer institutterne den fornødne panteret i løsøret. Finanstilsynet skal således efter ansøgning fra realkreditinstituttet og på baggrund af dokumentation for reglerne fremlagt af instituttet vurdere, om dette kan anses for at være tilfældet.

Til nr. 17, 19, 22 og 39

Der er tale om redaktionelle ændringer som følge af, at stk. 1 i lovens § 77 blev ophævet ved lov nr. 353 af 6. juni 1995.

Det stk. 3 (som ikke er anført i citationstegn) samt stk. 9 i lovens § 77, der henvises til i lovforslagets nr. 22, svarer til henholdsvis paralleltekstens stk. 3 og stk. 9, men svarer til henholdsvis stk. 4 og stk. 10 i lovbekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995. Som følge af, at § 77, stk. 1, blev ophævet ved lov nr. 353 af 6. juni 1995, er stk. 2-11 blevet til stk. 1-10, hvilket dog ikke fremgår af førnævnte lovbekendtgørelse. Dette vil blive rettet i en ny lovbekendtgørelse og fremgår som nævnt allerede af parallelteksten.

Til nr. 18, 20, og 21

Det foreslås at ændre lovens § 65 a, stk. 6, og § 65 c, stk. 6, således, at bestemmelserne kun omfatter garantier for realkreditlån, der i visse situationer er påkrævet efter realkreditlovgivningen.

Det fremgår af den nugældende § 65 a, stk. 6, og § 65 c, stk. 6, at såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med det pågældende kreditinstitut. Bestemmelsen blev indsat i forbindelse med implementeringen af EF-direktivet om overvågning af og kontrol med kreditinstitutters store engagementer på linie med bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 23, stk. 7, og var i øvrigt en fakultativ bestemmelse i direktivet, som

man valgte at indsætte i henholdsvis realkreditloven og bank- og sparekasseloven.

Bestemmelserne indebærer således, at der er grænser for omfanget af samlede garantier, som et realkreditinstitut kan modtage fra et enkelt pengeinstitut.

En analyse af de forskellige garantier, realkreditinstitutterne modtager, og de risici, som garantiene indebærer, har imidlertid vist, at der ikke er nogen risiko i sig selv ved at modtage en garanti, der er et supplement til den lovbestemte pantsikkerhed, idet realkreditinstituttet har opnået pantsikkerheden for engagementet, hvilket er den grundlæggende betingelse for ydelse af realkreditlån. Institutterne bør således kunne modtage sådanne supplerende garantier ubegrænset.

I tilfælde, hvor garantien træder i stedet for den lovbestemte pantsikkerhed, som f.eks. ved forhåndslånegarantier og de såkaldte tinglysningsgarantier, er der imidlertid grund til at begrænse modtagelsen af disse, fordi instituttet ikke har pantsikkerhed for lånet. Dette gælder, selv om instituttet har kapitaldækket engagementet fuldt ud. Der bør således sondres mellem lovbestemte og supplerende garantier, hvilket ikke er muligt efter den gældende lovgivning.

I forhold til gældende ret ændres sondringen mellem, hvilke garantier der skal medregnes til et engagement, og hvilke ikke. Ligeledes er det hensigten at ændre sondringen mellem, hvilke garantier der medfører solvensreduktion, og hvilke ikke, ved ændring af kapitaldækningsbekendtgørelsen, jf. nedenfor.

Da § 65 a, stk. 6, og § 65 c, stk. 6, som nævnt ovenfor er en fakultativ bestemmelse i direktivet, kan Danmark selv fastsætte, i hvilket omfang bestemmelsen skal implementeres i dansk ret, hvorfor forslaget er i overensstemmelse med direktivet om kreditinstitutters store engagementer.

For forhåndslånegarantier, jf. lovens § 40, stk. 1, sker der ingen ændring. Såvel efter gældende som de foreslåede regler vil disse skulle medregnes til engagementet med garantistiller, og risikovægten i solvensopgørelsen afhænger af garantistiller (typisk 0,2, fordi der er tale om et kreditinstitut). Der er således tale om en reduktion i solvenskravet her, idet de pågældende lån uden garanti skulle vægtes med 1 eller 0,5 afhængig af ejendoms kategorien.

For lovbestemte pantebrevsgarantier, jf. f.eks. lovens § 40, stk. 2 og 3, sker der en ændring. De medregnes i dag ikke til engagementet, men vil skulle dette fremover. De vil hverken efter gældende eller foreslåede regler give solvensreduktion, fordi der typisk er tale om en ret kort periode, hvori de er virksomme.

Endvidere er der tale om garantier, der er nødvendige i henhold til bekendtgørelser udstedt i medfør af realkreditloven, f.eks. garantier, der stilles til sikkerhed for, at realkreditlån bliver nedbragt i følgende situationer:

- såfremt nybyggede ejendomme, der værdiansættes uden rentabilitetsberegning, sælges til en pris, der er lavere end den ved lånets bevilling ansatte værdi,
- hvis værdien af en ejendom, hvor mindst halvdelen af etagearealet er til udleje til lejere, der er uafhængige af ejendommens ejer, og hvor mindre end 80 pct. af etagearealet er udlejet, er ansat ved hjælp af en skønnet bruttoleje, og denne ikke opnås, jf. værdiansættelsesbekendtgørelsens § 23.

For supplerende garantier gælder, at de efter gældende regler vil blive medregnet i engagementet, hvis der er tale om selvskyldnerkautioner, men ikke, hvis der er tale om simple garantier. Efter de foreslåede regler er garantiens form ikke længere afgørende, og de vil ikke blive medregnet i engagementet.

Idet institutterne herefter kan modtage supplerende garantier ubegrænset, er det hensigten at ændre kapitaldækningsreglerne således, at supplerende garantier, der helt eller delvist afdækker et realkreditlån, ikke altid giver solvensreduktion. Dette vil ske ved en ændring af kapitaldækningsbekendtgørelsen, jf. bemyndigelsen i lovens § 53, stk. 5.

Et kreditinstitut må på et enkelt engagement uden for handelsbeholdningen maksimalt påtage sig en risiko svarende til 25 pct. af instituttets ansvarlige kapital, jf. lovens § 65 a, stk. 1.

På et enkelt samlet engagement, jf. § 65 c, stk. 2, må kreditinstituttet påtage sig en risiko, der højst svarer til 25 pct. af instituttets ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital.

Det er derfor hensigten, at supplerende garantier skal give solvensreduktion for den garanterede del af realkreditlånet, der sammen med andre garantier og øvrige engagementer med garantistiller ikke overstiger 25-procentsgrænsen i hverken § 65 a, stk. 1, eller § 65 c, stk. 2. For den overskydende del af garantiene skal der således være fuld risikovægtning af de garanterede lån.

Det vil blive fastsat i en bekendtgørelse, hvilke garantier der er påkrævet i henhold til lovgivningen og derfor skal medregnes i engagementsopgørelsen, jf. den i nr. 21 foreslåede bemyndigelse i § 65 d.

Det vil endvidere blive udtrykkeligt fastsat, at sådanne garantier ved engagementsopgørelsen kun indgår med 20 pct. af det garanterede beløb, idet der er tale om et særligt sikkert krav, da garantistiller er et kreditinstitut. Garantiene skal dog bogføres af garantimodtager med det fulde beløb, som garantier-

ne dækker, også i de tilfælde, hvor garantistiller kun skal bogføre garantierne med 1 kr.

Ændringen indebærer endvidere, at alene de lovpligtige garantier er omfattet af lovens § 63, stk. 1. Der skal således ikke ansøges om tilladelse til at modtage supplerende garantier fra de i § 63, stk. 1, nævnte virksomheder.

Til nr. 25

Det foreslås, at såfremt et realkreditinstitut indgår snævre forbindelser, som kan vanskeliggøre tilsynet, kan den til realkreditinstituttet udstedte godkendelse inddrages. Dette giver Finanstilsynet mulighed for at gribe ind over for snævre forbindelser, der indgås efter, at det pågældende realkreditinstitut er blevet godkendt.

Forslaget har baggrund i BCCI-sagen, hvor det var vanskeligt for tilsynsmyndighederne at identificere problemerne og gribe ind i tide, fordi der var tale om en international concern med en meget kompliceret og uigennemsigtig struktur.

Finanstilsynet har efter gældende ret mulighed for til enhver tid at kræve oplysninger, der gør det muligt at vurdere, om der foreligger snævre forbindelser, der vil kunne vanskeliggøre tilsynets opgaver, idet tilsynet i medfør af realkreditlovens § 95, stk. 1, kan forlange en redegørelse fra realkreditinstituttet eksempelvis om ejerforhold i relation til eventuelle snævre forbindelser, ligesom der skal ske forudgående indberetning og godkendelse af direkte eller indirekte erhvervelse af kvalificerede andele af realkreditinstitutter.

Den hindring, som snævre forbindelser mellem et realkreditinstitut og en anden virksomhed eller person udgør for tilsynet, skal være af en vis tyngde for at kunne begrunde tilbagekaldelse af realkreditinstituttets tilladelse. I denne vurdering vil bl.a. indgå, hvorvidt realkreditinstituttet var vidende om eller burde have været vidende om, at det indgik i en snæver forbindelse.

Erhvervelse af en virksomhed eller en del heraf som en tabsbegrænsende foranstaltning vil som udgangspunkt ikke blive betragtet som en snæver forbindelse, der kan begrunde inddragelse af tilladelsen.

Vurderingen af, om en snæver forbindelse kan vanskeliggøre tilsynet, skal i øvrigt ske efter samme retningslinier som vurderingen på godkendelsestidspunktet, jf. bemærkningerne til forslaget nr. 3.

Til nr. 27

Forslaget er en implementering af en af anbefalingerne i rapporten »Den danske pengeinstitutsektor«

(Økonomiministeriet 1994), som er udarbejdet af Det Tværministerielle Kontaktudvalg vedrørende det Finansielle Marked.

Finanstilsynet har i den nugældende lov hjemmel til at kræve revisionen udskiftet. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt, at Finanstilsynet i visse tilfælde får mulighed for at udpege en medrevisor. En sådan mulighed findes ikke i den gældende lovgivning. Årsregnskabsloven giver derimod aktionærer, der repræsenterer mindst 10 pct. af aktiekapitalen, mulighed for at kræve, at der udpeges en medrevisor. Den ekstra revisor betales af realkreditinstituttet på samme måde som den af realkreditinstituttets øverste myndighed udpegede revisor, idet Finanstilsynet skal godkende honorarets størrelse.

Til nr. 28

Forslaget er en implementering af en af anbefalingerne i rapporten »Den danske pengeinstitutsektor« fra Det Tværministerielle Kontaktudvalg. Forslaget giver mulighed for at få analyseret fremtidsudsigterne for realkreditinstituttet i modsætning til den gældende lovgivning, hvor undersøgelsen kun kan tage udgangspunkt i instituttets aktuelle situation. Undersøgelsen kan eksempelvis føre til, at der stilles forslag om at tilføre ny kapital til instituttet eller at ændre i ledelsen, organisationen eller driften af virksomheden m.v.

Forslaget sigter mod at styrke forebyggelsen af kriser i institutterne. Rapporten med resultaterne af undersøgelsen vil blive sendt til realkreditinstituttets bestyrelse, der vil have ansvaret for at tage stilling til rapportens konklusioner. Da der reelt kun er tale om en udvidelse af Finanstilsynets inspektionsadgang, vil selve beslutningen om at udarbejde en rapport ikke bevirke, at der skal ske en indberetning til Københavns Fondsbørs. Spørgsmålet om, hvorvidt der på baggrund af rapporten skal indberettes til Københavns Fondsbørs, afgøres efter de gældende regler om indberetning til Københavns Fondsbørs. En tilsvarende bestemmelse er foreslået indsat i bank- og sparekasseloven.

Til nr. 31

Der foreslås indført en egentlig indberetningspligt til Finanstilsynet for de valgte revisorer i et realkreditinstitut, svarende til den allerede gældende forpligtelse for et realkreditinstituts ledelse til at meddele oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for realkreditinstituttets fortsatte virksomhed. Endvidere præciseres det i lovteksten, at denne indberetning skal ske straks, hvilket gælder såvel ledelsen som de valgte revisorer.

Pligten gælder ikke et realkreditinstituts eventuelle interne revision. Bestyrelsen og den valgte revision har selvstændig pligt til at meddele Finanstilsynet oplysninger om væsentlige forhold af betydning for instituttet. Det findes derimod ikke hensigtsmæssigt at udvide pligten til at omfatte den interne revision.

Forhold, om hvilke der opnås kendskab i forbindelse med udøvelse af hvervet som revisor, og som alvorligt vil kunne skade den finansielle situation eller den administrative og regnskabsmæssige organisation i realkreditinstituttet, vil være undergivet indberetningspligt.

Såfremt en valgt revisor i et realkreditinstitut samtidig er revisor i en virksomhed, som har snævre forbindelser til realkreditinstituttet, gælder indberetningspligten også for forhold, som revisor bliver bekendt med gennem sit arbejde i denne virksomhed, såfremt forholdene er af afgørende betydning for realkreditinstituttets fortsatte virksomhed. Ifølge realkreditloven skal et realkreditinstituts moder-, søster- og datterselskaber revideres af de samme, som reviderer realkreditinstituttets regnskaber.

I henhold til BCCI-direktivet stilles dette krav kun til en revisor, der samtidig er revisor i en virksomhed, som har snævre forbindelser til instituttet gennem kontrol, det vil sige f.eks. i et moderselskab. Det findes imidlertid også væsentligt, at instituttets revisor har pligt til at indberette om forhold, der vil kunne skade instituttet, hvis disse konstateres i en virksomhed, der alene er tilknyttet realkreditinstituttet som accessorisk virksomhed. Forslaget er således på dette punkt skærpet i forhold til direktivet. Tilsvarende bestemmelse er foreslået indsat i bank- og sparekasseloven.

Såfremt et revisionsfirma vælges som revisor i et realkreditinstitut, påhviler indberetningspligten revisionsfirmaet som sådant og ikke kun den eller de personer i revisionsfirmaet, der er ansvarlige for revisionen af det pågældende realkreditinstitut. Indberetningspligten dækker således også forhold, som konstateres af andre af firmaets revisorer, der reviderer en virksomhed, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med.

Kravet om, at revisor skal reagere straks, forhindrer ikke, at revisor forinden drøfter situationen med realkreditinstituttets eller den pågældende virksomheds ledelse.

Bestemmelsen vil supplere de gældende bestemmelser, efter hvilke det kan pålægges revisorerne at give oplysninger om realkreditinstituttets forhold.

Til nr. 34

Med hjemmel i BCCI-direktivet foreslås det, at Danmarks Nationalbank ud over i sin egenskab af pengepolitisk myndighed også får adgang til fortrolige oplysninger til brug for overvågning af betalings-systemer.

Til nr. 35 og 36

Det er et centralt led i den EU-retlige regulering af tilsyn med realkreditinstitutter, at fortrolige oplysninger vedrørende disse kun overgives til andre, hvis det er nødvendigt for udøvelsen af tilsynet. Omvendt må tavshedspligten ikke hindre et effektivt tilsyn.

På denne baggrund foreslås det at tillade udveksling af fortrolige oplysninger med institutioner, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen.

Ved clearingvirksomhed forstås i overensstemmelse med forslaget til lov om værdipapirhandel (L 71) § 50, stk. 3: »regelmæssig virksomhed, som består i på clearingdeltagernes vegne at gennemføre clearing, afvikling eller clearing og afvikling af transaktioner med værdipapirer, herunder at indtræde som part i transaktionerne eller på anden måde sikre transaktionernes gennemførelse«.

Ved clearing forstås opgørelse af forpligtelser og rettigheder ved en aftalt udveksling af ydelser i forbindelse med transaktioner i værdipapirer. Bestemmelsen omfatter endvidere tilfælde, hvor clearingen ikke vedrører værdipapirer, men kontanter.

Bestemmelsen vil blandt andet omfatte Værdipapircentralen, Garantifonden for Futures og Optioner, PBS, Danmarks Nationalbank samt tilsvarende organer inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med.

Ændringsforslaget i nr. 36 er en redaktionel konsekvens af forslaget i nr. 35.

Til nr. 38

Ændringsforslaget medfører, at overtrædelse af forbudet i forslagets nr. 7 mod direktørers og funktionærers spekulation kan straffes med bøde eller hæfte.

Til nr. 40

Revisionsbestemmelsen i lovens § 104 ophæves, idet adgangen til at yde 50-årige indeklån til private udlejningsejendomme gøres permanent. Denne udlånsmulighed bør opretholdes af hensyn til fleksibiliteten på udlånsområdet.

Til § 2

Forslaget vedrører den gældende overgangsbestemmelse til § 18, stk. 2, som blev vedtaget ved lov nr. 353 af 6. juni 1995, ifølge hvilken direktører, vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede, uanset forbudet i lovens § 18, stk. 2, uden tilladelse kan eje og drive selvstændig erhvervsvirksomhed, som vedkommende ejede eller drev, inden lovforslaget L 204 blev fremsat den 5. april 1995, samt som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde kan deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end realkreditinstituttet, såfremt de pågældende deltog heri inden den 5. april 1995. Det foreslås, at overgangsbestemmelsen for deltagelse i ledelsen eller driften af anden virksomhed skal gæl-

de til udløbet af den valg- eller funktionsperiode, der var påbegyndt inden den 13. december 1995, som er datoen for dette lovforslags fremsættelse. Når en periode påbegyndt inden da udløber, skal de pågældende personer således ansøge om tilladelse i henhold til § 18, stk. 2, såfremt de fortsat ønsker at deltage heri. Reglen får dermed virkning allerede fra lovforslagets fremsættelse.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. maj 1996. Lovens bestemmelser, der gennemfører dele af BCCI-direktivet, skal være gennemført og sat i kraft senest den 18. juli 1996.

Bilag til f. t. l. vedr. realkreditloven

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I realkreditloven, lov nr. 841 af 20. december 1989, jf. lovbekendtgørelse nr. 802 af 5. oktober 1995, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 2, ændres »§ 1, stk. 3« til: »§ 1, stk. 3 og 4«, og i stk. 3 ændres »stk. 3-5« til: »stk. 2-4«.

§ 3. Realkreditvirksomhed kan foruden af realkreditinstitutter udøves af et udenlandsk kreditinstitut gennem en filial her i landet eller som grænseoverskridende aktivitet, såfremt det opfylder følgende betingelser:

- 1) hovedparten af instituttets aktiviteter skal være udlån mod pant i fast ejendom på grundlag af udstedelse af obligationer eller andre værdipapirer,
- 2) instituttets långivning og obligationsudstedelse skal være reguleret af et balanceprincip, og
- 3) realkreditobligationer, som instituttet udsteder her i landet, skal efter hjemlandets lovgivning give indehaveren samme retsstilling, som indehavere af realkreditobligationer har efter § 59.

Stk. 2. For realkreditvirksomhed efter stk. 1 gælder alene lovens § 1, stk. 3, § 5, stk. 3, § 12, kapitlerne 4-6, § 94, § 95, stk. 1, § 101 og § 102.

Stk. 3. For udenlandske selskaber, der er koncernforbundne med danske realkreditinstitutter, jf. § 77, stk. 3-5, og som udøver realkreditvirksomhed her i landet, gælder tillige lovens § 2, stk. 5, og kapitel 7.

2. I § 8, stk. 2, indsættes som 2. punktum: »Der skal endvidere oplyses om alle, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med, jf. § 9, stk. 4.«.

§ 8. Ansøgning om godkendelse skal være ledsaget af en driftsplan med nærmere angivelse af arten af de påtænkte forretninger og af realkreditinstituttets organisation.

Stk. 2. Ansøgningen skal desuden indeholde oplysninger om alle, der direkte eller indirekte ejer mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en kapitalandel, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af realkreditinstituttet, samt om størrelsen af disse kapitalerjeres kapitalandel.

3. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Godkendelse kan endvidere nægtes, hvis der foreligger snævre forbindelser, jf. stk. 4, mellem realkreditinstituttet og andre virksomheder eller personer, og såfremt dette vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.

Stk. 4. Ved snævre forbindelser forstås:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) kapitalinteresser, jf. § 77, stk. 6, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. nr. 1, med en virksomhed.

Stk. 5. Godkendelse kan endvidere nægtes, såfremt lovgivningen i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, vedrørende en virksomhed eller en person, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med, jf. stk. 4, vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af Finanstilsynets opgaver.«.

Stk. 3 bliver herefter stk. 6.

§ 9. Godkendelse er betinget af, at realkreditinstituttet har en aktiekapital på mindst

150 mio. kr., som skal være indbetalt, inden instituttet registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen.

Stk. 2. Godkendelse kan nægtes, hvis et medlem af realkreditinstitutets direktion eller bestyrelse:

- 1) må skønnes ikke at have fyldestgørende erfaring til at udøve stillingen eller hvervet,
- 2) er dømt for strafbart forhold og det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet eller
- 3) i stilling eller hverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage stillingen eller hvervet forsvarligt.

Stk. 3. Godkendelse kan desuden nægtes, hvis de i § 8, stk. 2, nævnte kapitalejere ikke skønnes egnede til at sikre en forsvarlig drift af realkreditinstitutet.

4. I § 10 ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

§ 10. Økonomiministeren kan efter de procedurer, der er fastsat i direktiver vedtaget af De Europæiske Økonomiske Fællesskaber, suspendere behandlingen af ansøgninger om godkendelse af realkreditinstitutter, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for De Europæiske Fællesskaber eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftaler med.

5. I § 11, stk. 1 og 2, ændres »inden« til: »senest«.

§ 11. Har økonomiministeren ikke inden 6 måneder efter modtagelsen af en ansøgning om godkendelse til at drive realkreditvirksomhed afgivet udtalelse om ansøgningen, kan ansøgeren indbringe sagen for domstolene.

Stk. 2. En afgørelse om nægtelse af godkendelse kan af ansøgeren og af den, afgørelsen vedrører, indbringes for domstolene inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

6. I § 12, stk. 6, ændres »De Europæiske Økonomiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

§ 12. Et udenlandsk kreditinstitut kan begynde at udøve realkreditvirksomhed her i landet gennem en filial 2 måneder efter, at økonomiministeren har modtaget meddelelse herom fra de kompetente myndigheder i hjemlandet.

Stk. 2. Meddelelsen fra hjemlandets myndigheder skal indeholde følgende oplysninger:

- 1) et program for filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de forretninger, der påtænkes,
- 2) filialens adresse,
- 3) navnene på de ansvarlige medlemmer af filialens ledelse,
- 4) størrelsen af kreditinstitutets ansvarlige kapital og solvensnøgletal og
- 5) oplysninger om en eventuel garantiordning i hjemlandet omfattende ejerne af de udstedte realkreditobligationer.

Stk. 3. Et udenlandsk kreditinstitut kan begynde at udøve realkreditvirksomhed her i landet som grænseoverskridende tjenesteydelser, når økonomiministeren har modtaget meddelelse herom fra de kompetente myndigheder i hjemlandet.

Stk. 4. Et finansieringsinstitut kan udøve den i stk. 1 og 3 nævnte virksomhed på de betingelser, der er fastsat i direktiver vedtaget af De Europæiske Fællesskaber eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftaler med.

Stk. 5. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, nr. 1-3 og 5, skal kreditinstitutet give meddelelse herom til økonomiministeren, senest en måned før ændringen foretages.

Stk. 6. Lovens bestemmelser gælder for filialer af kreditinstitutter med hjemsted uden for De Europæiske Økonomiske Fællesskaber og lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftaler med, som agter at drive realkreditvirksomhed her i landet, med de afvigelser, filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i medfør af international aftale. Aktieselskabslovens bestemmelser om filialer af udenlandske aktieselskaber gælder tilsvarende for filialer af sådanne udenlandske kreditinstitutter med en anden organisationsform.

Stk. 7. Et udenlandsk kreditinstitut, der etablerer repræsentationskontor her i landet, skal give Finanstilsynet meddelelse herom,

inden kontoret etableres. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om

- 1) repræsentationskontorets adresse og
- 2) navne på repræsentationskontorets ledelse.

Stk. 8. Økonomiministeren fastsætter regler i henhold til stk. 6, 1. pkt., samt regler om tilladelse til de i stk. 6 nævnte filialer af udenlandske kreditinstitutter, herunder om, at økonomiministeren kan undtage fra reglerne.

7. I § 18 indsættes efter *stk. 2* som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Direktører og funktionærer i et realkreditinstitut må ikke for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger.«

Stk. 3 bliver herefter *stk. 4*.

§ 18. Medlemmer af et instituts direktion må ikke være medlem af instituttets bestyrelse.

Stk. 2. Direktører, vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede må ikke eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller uden tilladelse fra økonomiministeren som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end realkreditinstituttet. De kan dog eje, drive og deltage i administrationen af fast ejendom. Økonomiministeren kan i særlige tilfælde tillade undtagelser fra forbudet i 1. pkt., 1. led.

Stk. 3. Bestyrelsen udarbejder en instruks om afgrænsningen af de dispositioner, som direktionen kan træffe uden forudgående forelæggelse for bestyrelsen.

8. I § 28, *stk. 5*, ændres »*stk. 2* og *4*« til: »*stk. 2* og *3*«.

§ 28. Lån til private andelsboliger ydes efter bestemmelserne i *stk. 2-5*.

Stk. 2. Til opførelse, herunder af forsøgsbyggeri i henhold til § 65, *stk. 1*, i lov om boligbyggeri, kan ydes nominallån eller indeksslån, type IS, inden for en lånegrænse på 80 pct. Den maksimale løbetid er 30 år for nominallån og 50 år for indeksslån.

Stk. 3. Til de i § 63, *stk. 1, 2. pkt.*, i lov om boligbyggeri nævnte formål kan ydes indeksslån, type IS, inden for en lånegrænse på 80 pct. og med en løbetid på maksimalt 50 år.

Stk. 4. Til andre formål kan ydes nominallån inden for en lånegrænse på 80 pct. Den maksimale løbetid er 30 år.

Stk. 5. Indeksslån efter *stk. 2* og *4* må alene ydes, såfremt der er givet tilsagn om støtte i henhold til lov om boligbyggeri.

9. I § 30, *stk. 1*, ændres »*stk. 2-7*« til: »*stk. 2-6*«.

§ 30. Lån til almennyttigt boligbyggeri ydes efter bestemmelserne i *stk. 2-7*.

Stk. 2. Til opførelse, herunder af forsøgsbyggeri i henhold til kapitel 8 og § 62 a i lov om boligbyggeri, kan ydes indeksslån, type IS, inden for en lånegrænse på 91 pct. Den maksimale løbetid er 50 år.

Stk. 3. Til ekstraordinære renoveringsarbejder kan i ganske særlige tilfælde og med kommunalbestyrelsens godkendelse ydes indeksslån, type I eller IS, inden for en lånegrænse på 80 pct. Lån kan ydes ud over en lånegrænse på 80 pct. mod kommunal garanti for den del af långivningen, der ligger ud over denne lånegrænse. Den maksimale løbetid er 50 år. Lånet må ikke overstige de afholdte rimelige udgifter.

Stk. 4. Til udbedring af ekstraordinære byggeskader, øget vedligeholdelse m.v. samt til ombygning af ledige lejligheder og forbedring af miljøet i almennyttigt byggeri kan ydes indeksslån, type IS, inden for en lånegrænse på 80 pct. Lån kan ydes ud over en lånegrænse på 80 pct. mod garanti fra kommunalbestyrelsen for den del af långivningen, der ligger ud over denne lånegrænse. Den maksimale løbetid er 50 år. Lånet må ikke overstige de godkendte udgifter.

Stk. 5. Til andre formål kan ydes nominallån inden for en lånegrænse på 80 pct. Den maksimale løbetid er 30 år. Ved lån, der ydes til indfrielse af lån i visse almennyttige boligafdelinger, jf. lov om visse almennyttige boligafdelingers omprioritering m.v., kan ikke-betalte, forfaldne terminsydelser med påløbne renter heraf indgå i låneudmålingsgrundlaget. Til de i § 48, *stk. 1, 2. pkt.*, i lov om boligbyggeri nævnte formål kan ydes indeksslån, type IS, inden for en lånegrænse på 91 pct. og med en løbetid på maksimalt 50 år.

Stk. 6. Lån efter *stk. 2*, *stk. 4* og *stk. 5, 4. pkt.*, må alene ydes, såfremt der er givet tilsagn om støtte i henhold til lov om boligbyggeri. Lån efter *stk. 5, 3. pkt.*, kan alene ydes, såfremt der er givet tilsagn om støtte efter lov om visse almennyttige boligafdelingers omprioritering m.v.

10. I § 31, stk. 1, ændres »stk. 2-8« til: »stk. 2-7«.

§ 31. Lån til ungdomsboliger ydes efter bestemmelserne i stk. 2-8.

Stk. 2. Til opførelse, herunder af forsøgsbyggeri i henhold til § 73 i lov om boligbyggeri, kan ydes indekslån, type IS, inden for en lånegrænse på 93 pct. Den maksimale løbetid er 50 år.

Stk. 3. Til ejerskifte og om- og tilbygning m.v. af eksisterende ejendomme med henblik på indretning af ungdomsboliger kan ydes indekslån, type IS, inden for en lånegrænse på 93 pct. Den maksimale løbetid er 50 år.

Stk. 4. Til om- og tilbygning m.v. af kollegier eller ungdomsboliger, der har fået statsstøtte til opførelsen efter byggestøtte-, kollegiestøtte- eller boligbyggerilovgivningen, kan med kommunalbestyrelsens godkendelse ydes indekslån, type IS, inden for en lånegrænse på 80 pct. Den maksimale løbetid er 50 år. Lånet må ikke overstige de afholdte rimelige udgifter.

Stk. 5. Til udbedring af byggeskader og større ekstraordinære renoveringsarbejder, herunder modernisering, samt til energibesparende foranstaltninger kan ydes indekslån, type IS, inden for en lånegrænse på 80 pct. Lån kan ydes ud over en lånegrænse på 80 pct. mod garanti fra kommunalbestyrelsen for den del af långivningen, der ligger ud over denne lånegrænse. Den maksimale løbetid er 50 år. Lånet må ikke overstige de godkendte udgifter.

Stk. 6. Til andre formål kan med kommunalbestyrelsens godkendelse ydes nominallån inden for en lånegrænse på 80 pct. Den maksimale løbetid er 30 år.

Stk. 7. Lån efter stk. 2-3 og stk. 5 må alene ydes, såfremt der er givet tilsagn om støtte i henhold til lov om boligbyggeri.

ydes nominallån inden for 70 pct. af ejendommens værdi. Den maksimale løbetid er 30 år.

Stk. 3. Uanset låneformål kan der ydes indekslån, type SI, inden for en lånegrænse på 45 pct. Lånet kan dog højst udgøre et beløb svarende til 25 pct. af ejendommens værdi. Den maksimale løbetid er 10 år. Indekslån, type SI, kan refinansieres senest ved afslutningen af lånets løbetid. Den samlede løbetid på SI-lånet og refinansieringslånet kan højst udgøre 30 år. Ved refinansiering af SI-lån bevares den hidtidige prioritetstilling for nye lån. Det ved SI-lånets optagelse udstedte pantebrev skal indeholde vilkår herom.

Stk. 4. Uanset låneformål kan der ydes indekslån, type IJ, inden for en lånegrænse på 50 pct. Den maksimale løbetid er 30 år. Lånet kan ydes som stående lån inden for en lånegrænse på 25 pct. Lånet kan ydes som serielån inden for en lånegrænse på 50 pct.

Stk. 5. Uanset låneformål kan der ydes indekslån, type IJ, med en løbetid på 10 år. Lån efter 1. pkt. kan refinansieres med lån med en løbetid på maksimalt 20 år. Ved refinansiering af lån efter 1. pkt. bevares den hidtidige prioritetstilling for nye lån.

Stk. 6. Lån efter stk. 5 kan ydes som stående lån. Lån efter stk. 5 kan ydes som serielån, der amortiseres som et indekslån med en løbetid på 30 år, men hvor restgælden forfalder efter 10 år.

Stk. 7. Ved ydelse af indekslån, type IJ, skal provenuet mindst udgøre 65.000 kr. for den enkelte ejendom, hvilket beløb reguleres én gang årligt på grundlag af udviklingen i det af Danmarks Statistik pr. 1. januar 1992 beregnede reguleringsindeks for boligbyggeri og med afrunding til nærmeste hele 1.000 kr. Reguleringen har virkning fra offentliggørelsen af dette indeks.

Stk. 8. Finansministeren bemyndiges til at lade indestående statslån og statsgaranterede lån rykke for indekslån, type IJ, og til at fastsætte regler om automatisk tilbagerykning inden for visse økonomiske grænser m.v.

Stk. 9. Indekslån, type IJ, der er ydet som stående lån, skal refinansieres senest ved afslutningen af lånets løbetid. Lån efter 1. pkt. refinansieres ved realkreditinstituttets salg af den fornødne mængde obligationer i en på refinansieringstidspunktet åben serie. De ved lånenes optagelse udstedte pantebreve indestår på sådanne vilkår, at nye lån stilles, som

11. I § 36, stk. 1, ændres »stk. 2-10« til: »stk. 2-11«.

§ 36. Lån til landbrugs- og skovbrugsejendomme, gartnerier m.v. ydes efter bestemmelserne i stk. 2-10.

Stk. 2. Uanset låneformål kan der ydes nominallån eller indekslån, type I, inden for en lånegrænse på 45 pct. Såfremt der samtidig optages indekslån, type IJ, på mindst 20 pct. af ejendommens værdi, jf. stk. 4 og 5, kan der

om nye lån efter stk. 4 optages med bevarelse af den hidtidige prioritetsstilling. 1.-3. pkt. kan ikke fraviges ved aftale.

Stk. 10. Nominallån, der er ydet samtidig med et indekslån, type IJ, og som på belåningstidspunktet er ydet ud over 45 pct. af ejendommens værdi, forfalder til indfrielse, hvis det pågældende indekslån, type IJ, indfries ekstraordinært helt eller delvis og herefter udgør mindre end 20 pct. af ejendommens værdi. I pantebrevet skal optages bestemmelse herom.

Stk. 11. Økonomiministeren kan fastsætte regler om långivningen efter stk. 2-10.

12. I § 42, stk. 5, indsættes efter »bygninger«:
»samt bygningstilbehør, jf. tinglysningslovens § 38«.

§ 42. Lån kan ydes på grundlag af værdien af fast ejendom, der ejes af låntager. Samtlige adkomsthavere skal være påført pantebrevet som debitorer, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved belåning af en ideel anpart af en ejendom, der enten er lovligt opdelt i anparter før 15. juni 1995 eller alene består af to selvstændige beboelseslejligheder, finder stk. 1, 2. pkt., ikke anvendelse. Det er en betingelse herfor, at brugsretten ved tinglyst samejeoverenskomst er begrænset til denne bestemte del af ejendommen.

Stk. 3. Ud over grund og bygninger kan bygningstilbehør, jf. tinglysningslovens § 38, samt det i tinglysningslovens § 37, stk. 1, nævnte tilbehør, der er omfattet af tinglyst pantebrev i den faste ejendom, medtages i låneudmålingsgrundlaget.

Stk. 4. I låneudmålingsgrundlaget kan uanset stk. 3 medtages det til ejendommen hørende tilbehør, der ikke er omfattet af tinglyst pantebrev i den faste ejendom, jf. tinglysningslovens §§ 37 og 38, såfremt dette alene skyldes, at tilbehøret ejes af en anden end ejeren af den faste ejendom, og såfremt der til sikkerhed for lånet i den faste ejendom opnås pant i dette tilbehør i medfør af tinglysningslovens § 47 eller § 47 b, stk. 2.

Stk. 5. Indekslån til ejendomme bortset fra kollektive energiforsyningsanlæg kan alene ydes på grundlag af værdien af grund og bygninger.

**13. I § 50, stk. 3 og 4, ændres »inden« til: »se-
nest«.**

14. § 50, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Realkreditinstituttet er forpligtet til at meddele økonomiministeren og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte forhold. Meddelelsen skal være modtaget senest 1 måned inden, at ændringen foretages.«.

§ 50. Et realkreditinstitut, der ønsker at etablere en filial i et andet land, skal meddele dette til økonomiministeren sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) i hvilket land filialen ønskes etableret,
- 2) et program for filialen, herunder oplysninger om organisation og de forretninger, der påtænkes,
- 3) filialens adresse og
- 4) navnene på de ansvarlige medlemmer af filialens ledelse.

Stk. 2. Økonomiministeren videregiver de i stk. 1 nævnte oplysninger samt oplysninger om instituttets ansvarlige kapital til de kompetente myndigheder i værtslandet senest 3 måneder efter modtagelsen af alle disse oplysninger og underretter realkreditinstituttet herom.

Stk. 3. Økonomiministeren kan dog undlade at fremsende de nævnte oplysninger, hvis der er grund til at betvivle, at realkreditinstituttets administrative strukturer og finansielle situation er forsvarlige under hensyntagen til den påtænkte etablering. Økonomiministeren giver instituttet meddelelse herom inden 3 måneder fra modtagelsen af alle de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 4. Hvis økonomiministeren finder ikke at kunne videregive de nævnte oplysninger, kan instituttet indbringe denne afgørelse for domstolene inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt instituttet.

Stk. 5. Realkreditinstituttet er forpligtet til at meddele økonomiministeren og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte forhold, senest 1 måned inden den foretages.

15. I § 52, stk. 1, udgår »§ 33, stk. 4,« og efter »§ 39« indsættes: », § 42, stk. 2-4,«.

16. I § 52, stk. 2, indsættes som 2. punktum:
»Finanstilsynet kan tillade låneudmåling svarende til § 42, stk. 3-4, ved långivning i andre lande.«.

§ 52. Ved långivning i andre lande gælder de i kapitlerne 4-5 fastsatte bestemmelser om indekslån og om maksimale løbetider ikke. Desuden gælder bestemmelserne i § 25, § 33, stk. 4, § 34, § 39 og §§ 46-47 ikke.

Stk. 2. Ved långivning i andre lande til de af § 28 og §§ 30-32 omfattede ejendomme gælder reglerne i § 29, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Realkreditinstituttet kan yde lån i andre lande inden for de i kapitel 5 fastsatte højeste lånegrænser for hver ejendomskategori, inden for hvilke instituttet kan yde lån uden supplerende sikkerhed. Lån kan ydes ud over disse lånegrænser mod selvskyldnergaranti fra en offentlig myndighed, et pengeinstitut eller et forsikringselskab.

Stk. 4. Er garantien for lån efter stk. 3, 2. pkt., stillet af et pengeinstitut eller forsikringselskab, kan lånet alene ydes på grundlag af udstedelse af andre værdipapirer end realkreditobligationer, jf. § 2, stk. 1.

17. I § 65 a, stk. 5, ændres »§ 77, stk. 11« til: »§ 77, stk. 10«.

18. I § 65 a, stk. 6, indsættes som 2. punktum: »Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter alene garantier, der er påkrævet i henhold til realkreditlovgivningen.«.

§ 65 a. Et realkreditinstituts engagement uden for handelsbeholdningen, jf. § 65 b, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke overstige 25 pct. af realkreditinstituttets ansvarlige kapital, jf. § 53 a.

Stk. 2. Det samlede beløb af et realkreditinstituts engagementer uden for handelsbeholdningen, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, må ikke overstige 800 pct. af realkreditinstituttets ansvarlige kapital.

Stk. 3. Engagementer uden for handelsbeholdningen, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Tilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningerne, herunder om undtagelse for indberetning af visse engagementer uden for handelsbeholdningen.

Stk. 4. Et realkreditinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 1 og 2 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne uden for handelsbeholdningen de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet omgående

underrettes. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder give et realkreditinstitut en tidsfrist til atter at overholde grænserne.

Stk. 5. De i stk. 1 og 2 nævnte grænser finder ikke anvendelse for engagementer uden for handelsbeholdningen med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henhold til § 77, stk. 11, eller bank- og sparekasselovens § 37a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12.

Stk. 6. Såfremt et engagement uden for handelsbeholdningen er garanteret af et kreditinstitut i zone A, betragtes den garanterede del af engagementet uden for handelsbeholdningen som et engagement uden for handelsbeholdningen med det pågældende kreditinstitut.

Stk. 7. Kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i et datterselskab, der driver forsikringsvirksomhed, medregnes ikke ved opgørelsen efter stk. 1 og 2 af realkreditinstituttets engagement med det pågældende datterselskab. Realkreditinstituttet kan dog højst undlade at medregne et beløb svarende til fradraget i realkreditinstituttets kapital efter § 53 d, stk. 4.

Stk. 8. Økonomiministeren kan fastsætte bestemmelser om, at der ved beregningen af de i stk. 1 og 2 nævnte grænser kan ses bort fra særligt sikre krav.

19. I § 65 c, stk. 5, ændres »§ 77, stk. 11« til: »§ 77, stk. 10«.

20. I § 65 c, stk. 6, indsættes som 2. punktum: »Bestemmelsen i 1. pkt. omfatter alene garantier, der er påkrævet i henhold til realkreditlovgivningen.«.

§ 65 c. Ved et engagement forstås summen af engagementet uden for handelsbeholdningen, jf. § 65 b, stk. 1, med tillæg af engagementet inden for handelsbeholdningen. Økonomiministeren fastsætter regler om, hvilke poster der indgår i engagementet inden for handelsbeholdningen.

Stk. 2. Et realkreditinstituts engagement, jf. stk. 1, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke overstige 25 pct. af realkreditinstituttets ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital, jf. § 53 a.

Stk. 3. Det samlede beløb af et realkreditinstituts engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital med tillæg af

kortfristet supplerende kapital, må ikke overstige 800 pct. af realkreditinstituttets ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital.

Stk. 4. Engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Tilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningerne, herunder om undtagelse for indberetning af visse engagementer.

Stk. 5. De i stk. 2 og 3 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henholdsvis § 77, stk. 11, eller bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12.

Stk. 6. Såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med det pågældende kreditinstitut.

Stk. 7. Et realkreditinstitut skal til enhver tid overholde de i stk. 2 og 3 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at grænsen i stk. 2 for engagementet inden for handelsbeholdningen midlertidigt overskrides. Overskridelsen medfører et tillæg til de vægtede aktiver m.v., herunder poster med markedsrisiko, jf. stk. 8.

Stk. 8. Økonomiministeren fastsætter bestemmelser om tillæg til de vægtede aktiver m.v., herunder poster med markedsrisiko, for engagementet inden for handelsbeholdningen ved midlertidige overskridelser af grænsen i stk. 2, jf. stk. 7, samt bestemmelser om, at der ved beregningen af de i stk. 2 og 3 nævnte grænser kan ses bort fra særlig sikre krav.

21. Efter § 65 c indsættes:

»§ 65 d. Økonomiministeren fastsætter nærmere regler om indregning af garantier i engagementsopgørelsen, jf. § 65 a, stk. 6, 2. pkt., og § 65 c, stk. 6, 2. pkt.«.

22. I § 77, stk. 3, ændres »stk. 3« til: »stk. 2«, »stk. 6« ændres til: »stk. 5«, og i stk. 9 ændres »stk. 11« til: »stk. 10«.

§ 77. Et realkreditinstitut kan oprette eller erhverve bestemmende indflydelse over en erhvervsvirksomhed, der udøver funktioner i

forbindelse med realkreditvirksomhed eller accessorisk virksomhed. Der skal senest samtidig med selskabets oprettelse eller erhvervelse ske indberetning herom til økonomiministeren. Lovens bestemmelser gælder for sådanne virksomheder med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 2. En virksomhed er et moderselskab, hvis den:

- 1) besidder flertallet af stemmerettighederne i en virksomhed,
- 2) er aktionær eller anpartshaver eller ejer andre andele af en virksomheds egenkapital (virksomhedsdeltager) og har ret til at udnævne eller afsætte et flertal i virksomhedens bestyrelse, direktion eller tilsvarende ledelsesorgan,
- 3) er virksomhedsdeltager og har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over virksomheden på grund af vedtægter eller aftale med denne iøvrigt,
- 4) er virksomhedsdeltager og i medfør af aftale med andre aktionærer, anpartshavere eller ejere af andele af egenkapitalen råder over flertallet af stemmerettighederne i virksomheden, eller
- 5) besidder kapitalandele i en virksomhed og udøver en bestemmende indflydelse over denne.

Stk. 3. Virksomheder, der har den i stk. 3 angivne tilknytning til et finansielt holdingselskab, jf. stk. 6, eller til et kreditinstitut, er dattervirksomheder.

Stk. 4. Et moderselskab og dets dattervirksomheder udgør en koncern.

Stk. 5. En virksomhed anses for at være et finansielt holdingselskab, hvis virksomheden er et finansieringsinstitut, hvis aktivitet udelukkende eller hovedsagelig består i at besidde kapitalandele i dattervirksomheder, der er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter, og hvoraf mindst et datterselskab er et kreditinstitut.

Stk. 6. Ved kapitalinteresser forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.

Stk. 7. Ved opgørelsen af stemmerettigheder og rettigheder til at udnævne eller afsætte medlemmer af ledelsesorganer medregnes rettigheder, der besiddes af såvel moderselskabet som dets datterselskaber.

Stk. 8. Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra

stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af virksomheden selv eller dennes dattervirksomheder.

Stk. 9. Bestemmelserne i kapitel 11 om placeringsregler m.v. med undtagelse af § 65 gælder ikke for de enkelte virksomheder i en koncern, hvor moderselskabet er realkreditinstitut, men alene for koncernen som helhed, jf. dog stk. 11. For den del af en koncern, der består af realkreditinstitutter, gælder balanceprincippet i kapitel 7 på et konsolideret niveau.

Stk. 10. Bestemmelserne i kapitel 9, 11 a og 15 om solvens, om engagementsgrænser og om regnskab, revision og konsolidering samt § 61, stk. 3 og § 97 om placeringsregler og om tilsyn gælder med de nødvendige tilpasninger for såvel de enkelte her i landet beliggende institutter i en koncern, hvor moderselskabet enten er et finansielt holdingselskab eller er et realkreditinstitut, som for koncernen som helhed. Bestemmelserne i kapitel 9 om solvens og kapitel 15 om regnskab, revision og konsolidering gælder ikke for den del af en koncern, der er forsikringselskab, jf. dog § 53 d, stk. 4, og § 90, stk. 2. Finanstilsynet kan dog beslutte, at bestemmelserne finder anvendelse. Modervirksomheden påser overholdelsen af disse bestemmelser.

23. I § 78, stk. 5, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

§ 78. Økonomiministeren skal på forhånd underrettes om og godkende enhver fysisk eller juridisk persons direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et realkreditinstitut samt sådanne forøgelse af andelen, der medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct., 50 pct., eller at realkreditinstituttet bliver et datterselskab.

Stk. 2. Ved kvalificeret andel forstås mindst 10 pct. af kapitalen eller stemmerettighederne eller en andel, som giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af realkreditinstituttet.

Stk. 3. Erhvervelse eller forøgelse af andelen som nævnt i stk. 1 kan kun godkendes, hvis de pågældende kapitalejere skønnes egnede til at sikre en forsvarlig drift af realkreditinstituttet.

Stk. 4. Økonomiministeren kan ved godkendelse af en erhvervelse af den i stk. 1

nævnte andel fastsætte en frist for gennemførelsen af udvidelsen af andelen.

Stk. 5. Økonomiministeren kan suspendere behandlingen af en ansøgning om et selskabs erhvervelse af den i stk. 1 fastsatte andel i et realkreditinstitut, hvis selskabet ligger uden for De Europæiske Fællesskaber og lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaf-tale med.

Stk. 6. Økonomiministeren har en frist på 3 måneder fra modtagelse af underretning om den påtænkte udvidelse af andelen til at godkende eller afslå at godkende denne udvidelse.

Stk. 7. Når et realkreditinstitut får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af kapital, som hæver eller sænker andelen i forhold til de grænser, der er nævnt i stk. 1 og 2, skal instituttet straks give økonomiministeren meddelelse herom.

Stk. 8. Kapitalejere, som har en andel på mindst 10 pct., og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal på forhånd underrette økonomiministeren herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige stemmeretsindflydelse.

Stk. 9. Realkreditinstitutterne skal mindst en gang om året og senest inden udgangen af juni måned give økonomiministeren meddelelse om navnene på de kapitalejere, som ejer kvalificerede andele i realkreditinstituttet, og om størrelsen af disse andele.

24. I § 80, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, ændres »inden« til: »senest«.

25. I § 80, stk. 2, nr. 2, ændres »vandel, eller« til: »vandel,« og efter nr. 2 indsættes som nyt nummer:

»3) hvis et realkreditinstitut indgår en forbindelse som nævnt i § 9, stk. 3 eller 5, eller«.
Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

§ 80. Økonomiministeren inddrager den til et realkreditinstitut udstedte godkendelse,

- 1) hvis realkreditvirksomheden ikke påbegyndes inden 12 måneder efter godkendelsens meddelelse, eller
- 2) hvis realkreditvirksomhed ikke udøves i en periode på over 6 måneder.

Stk. 2. Økonomiministeren kan inddrage den til et realkreditinstitut udstedte godkendelse,

- 1) hvis realkreditinstituttet groft eller gentagne gange overtræder bestemmelser i denne lov eller regler udstedt i medfør af loven,
- 2) hvis et medlem af realkreditinstituttets direktion eller bestyrelse ikke opfylder de i § 9, stk. 2, nævnte krav til erfaring og vandel, eller
- 3) hvis et realkreditinstitut eller en koncern ikke opfylder kravet til den ansvarlige kapital, jf. § 53, stk. 1 eller 2, og ikke har tilvejebragt den foreskrevne ansvarlige kapital inden for den i § 53, stk. 4, fastsatte frist.

Stk. 3. Afgørelser om inddragelse af godkendelse kan af instituttet og af den, afgørelsen vedrører, indbringes for domstolene inden 8 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

26. I § 89, stk. 3, ændres »De Europæiske Økonomiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

§ 89. Årsregnskabet skal give et retvisende billede af realkreditinstituttets aktiver og passiver, dets økonomiske stilling samt resultat.

Stk. 2. Økonomiministeren fastsætter regler om realkreditinstitutters regnskabsaflæggelse, herunder om årsregnskabets opstilling, indhold af resultatopgørelsens og balancens poster, noter, værdiansættelse og årsberetning samt regler om aflæggelse af koncernregnskab for koncerner, hvor moderselskabet enten er et finansielt holdingselskab eller et realkreditinstitut, herunder regler om konsolidering. Lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v., bortset fra kapitel 8 a, finder ikke anvendelse på disse selskaber.

Stk. 3. Økonomiministeren fastsætter endvidere regler for regnskaber for filialer af kreditinstitutter med hjemsted i et andet land inden for De Europæiske Økonomiske Fællesskaber eller et andet land, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftaler med.

27. I § 90 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan i særlige tilfælde udpege yderligere en statsautoriseret revisor. Realkreditinstituttet kan pålægges at afholde udgifterne til revisorens honorar. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 90. Et realkreditinstituts årsregnskab skal revideres af mindst to revisorer, hvoraf den ene skal være statsautoriseret. Mindst en af de øvrige revisorer skal være enten statsautoriseret eller registreret. Revisorernes bemærkninger indføres i en revisionsprotokol.

Stk. 2. Et realkreditinstituts moder-, søster- og dattervirksomheders årsregnskaber skal revideres af de samme revisorer, som reviderer realkreditinstituttets årsregnskaber. Økonomiministeren kan i særlige tilfælde dispensere fra dette krav.

Stk. 3. Kapitel 8 a i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab m.v. gælder for realkreditinstitutter. For realkreditinstitutter organiseret som fonde eller foreninger anvendes disse regler med de nødvendige tilpasninger.

Stk. 4. Økonomiministeren fastsætter nærmere regler om revisionens gennemførelse i realkreditinstitutter, herunder om oprettelse af interne revisionsafdelinger og om revisionens medvirken ved kontrollen af instituttets overholdelse af de i kapitlerne 4-6 fastsatte bestemmelser og bestemmelser fastsat i medfør heraf.

28. I § 91 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Finanstilsynet kan foranstalte en undersøgelse af et realkreditinstituts finansielle fremtidsudsigter. Undersøgelsen kan foretages af et revisionsfirma eller af Finanstilsynet. Realkreditinstituttet kan pålægges at betale for undersøgelsen. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 91. Økonomiministeren kan forlange en revisor, der findes uegnet til sit erhverv, udskiftet og i stedet udpege en anden revisor, der fungerer, indtil nyt valg kan afholdes.

Stk. 2. Ved revisorskifte skal realkreditinstituttet og revisor give økonomiministeren hver sin redegørelse for skiftet.

Stk. 3. Økonomiministeren kan pålægge revisorerne herunder den fratrædende revisor enten alene eller sammen med den interne revisionschef at give oplysninger om realkreditinstituttets forhold.

Stk. 4. Økonomiministeren kan kræve gennemført en ekstraordinær revision i et realkreditinstitut. Realkreditinstituttet kan pålægges at betale for revisionens udførelse.

29. I § 92, stk. 1, ændres »inden« til: »senest«, og »indsendes til« ændres til: »være modtaget af«.

30. I § 92, stk. 2, 2. pkt., ændres »indsendes til økonomiministeren inden« til: »være modtaget af økonomiministeren senest«.

§ 92. Det reviderede og af bestyrelsen godkendte årsregnskab skal tillige med kopi af revisionsprotokollen og bestyrelsesprotokollen, såfremt denne er påtegnet af revisor, inden 8 dage efter afholdelse af det bestyrelsesmøde, hvor årsregnskabet er godkendt af bestyrelsen, dog senest 3 måneder efter regnskabsperiodens afslutning, indsendes til økonomiministeren.

Stk. 2. Realkreditinstituttet skal straks efter generalforsamlingen eller det repræsentantskabsmøde, hvor årsregnskabet er forelagt til godkendelse, skriftligt meddele økonomiministeren, om regnskabet er vedtaget uden ændringer. Hvis generalforsamlingen eller repræsentantskabet foretager ændringer i det af bestyrelsen godkendte regnskab, skal det endelige årsregnskab som godkendt af generalforsamlingen eller repræsentantskabet og med angivelse af de ændringer, der er foretaget, indsendes til økonomiministeren inden 8 dage efter generalforsamlingen eller repræsentantskabsmødet. Generalforsamlingen eller repræsentantskabsmødet skal finde sted senest 4 måneder efter regnskabsårets udløb.

Stk. 3. Realkreditinstituttet skal indsende årsregnskabet til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 måneder efter regnskabsårets udløb.

Stk. 4. Den reviderede resultatopgørelse og balance skal af realkreditinstituttet senest to uger efter afholdelse af generalforsamlingen eller repræsentantskabsmødet, hvor årsregnskabet er godkendt, offentliggøres i et eller flere dagblade, der udkommer på realkreditinstituttets hjemsted. Tilsvarende offentliggørelse af regnskabet for første halvår skal ske senest 8 uger efter halvårets udløb.

31. § 93 affattes således:

»§ 93. Realkreditinstituttet og dets valgte revisorer skal straks meddele Finanstilsynet oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for instituttets fortsatte virksomhed. Pligten gælder tilsvarende for forhold, som de

valgte revisorer måtte konstatere, hvis de varetager hvervet som revisor i en virksomhed, som realkreditinstituttet har snævre forbindelser med, jf. § 9, stk. 4.«.

§ 93. Realkreditinstituttet skal meddele økonomiministeren oplysninger om forhold, der er af afgørende betydning for instituttets fortsatte virksomhed. De valgte revisorer skal påse, at realkreditinstituttet overholder denne forpligtelse.

32. I § 94, stk. 4, ændres »De Europæiske Økonomiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

§ 94. Finanstilsynet påser, at institutterne overholder bestemmelserne i loven og regler udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 2. Finanstilsynet kan give påbud om berigtigelse af forhold, der er i strid med bestemmelserne i loven og regler udfærdiget i medfør af loven.

Stk. 3. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat i direktiver vedtaget af De Europæiske Økonomiske Fællesskaber, forbyde et udenlandsk kreditinstitut at udøve realkreditvirksomhed her i landet gennem en filial eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser, hvis instituttet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i denne lov eller regler udfærdiget i medfør af loven eller anden lovgivning, der vedrører instituttet, og det ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været muligt at bringe overtrædelserne til ophør.

Stk. 4. Såfremt et realkreditinstitut indgår i en koncern, hvor der indgår et kreditinstitut med hjemsted i et andet land i De Europæiske Økonomiske Fællesskaber eller et andet land, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftaler med, kan økonomiministeren ved aftale overdrage ansvaret for det konsoliderede tilsyn til den myndighed, der fører tilsyn med realkreditinstituttets udenlandske moderselskab.

33. I § 98, stk. 2, nr. 3, 4 og 6, ændres »De Europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

34. I § 98, stk. 2, nr. 8, indsættes efter »myndighed«: »eller for Nationalbankens overvågning af betalingssystemer«.

35. I § 98, stk. 2, indsættes efter nr. 8 som nyt nummer:

»9) til en institution, der forestår clearing af værdipapirer eller penge, såfremt det er nødvendigt for at sikre, at institutionen reagerer behørigt på misligholdelser eller potentielle misligholdelser på det marked, hvor institutionen er ansvarlig for clearingen,«.

Nr. 9-13 bliver herefter nr. 10-14.

36. I § 98, stk. 5, ændres »nr. 10« til: »nr. 11«.

§ 98. De med tilsynet beskæftigede og eksperter, der handler eller har handlet på tilsynets vegne, er under ansvar efter borgerlig straffelovs §§ 152-152 e forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. Disse oplysninger kan dog videregives i summarisk eller samlet form, når hverken det enkelte realkreditinstitut eller dets låntagere kan identificeres.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 er ikke til hinder for, at fortrolige oplysninger videregives

- 1) til andre offentlige myndigheder, herunder anklagemyndigheden og politiet, i forbindelse med tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen,
- 2) under en civil retssag, når et realkreditinstitut er erklæret konkurs eller trådt i likvidation som følge af en domstolskendelse, og såfremt oplysningerne ikke vedrører tredjemand, der er involveret i for søg på at redde realkreditinstituttet,
- 3) til de finansielle tilsynsmyndigheder, der inden for De Europæiske Fællesskaber fører tilsyn med kreditinstitutter,
- 4) til de myndigheder i andre lande inden for De Europæiske Fællesskaber, der har ansvaret for tilsynet med andre finansieringsinstitutter og forsikringsselskaber eller fører tilsyn med kapitalmarkederne, under forudsætning af, at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres tilsynsopgaver,
- 5) til institutioner, der medvirker ved likvidation og konkursbehandling og lignende procedurer, samt personer, der er ansvarlige for den lovpligtige revision af kredit- og finansieringsinstitutters regnskaber, under forudsætning af, at disse modtagere af oplysninger har behov herfor til varetagelse af deres opgaver,

6) til finansielle tilsynsmyndigheder i lande uden for De Europæiske Fællesskaber under forudsætning af, at oplysningerne er undergivet tilsvarende tavshedspligt som angivet i stk. 1 og udveksles i henhold til international aftale,

7) til institutioner, der forvalter indlånsgarantier, under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for, at de kan udføre deres arbejde,

8) til Danmarks Nationalbank og udenlandske centralbanker under forudsætning af, at oplysningerne er nødvendige for dem i deres egenskab af pengepolitisk myndighed,

9) til vedkommende minister som led i dennes overordnede tilsyn,

10) til Folketingets stående udvalg vedrørende et realkreditinstituts generelle økonomiske forhold som led i den parlamentariske kontrol med forvaltningen, for så vidt angår realkreditinstitutter under betalingsstandsning eller konkurs, når staten yder garanti eller stiller midler til rådighed for afvikling af instituttet,

11) til Folketingets Ombudsmand eller til en parlamentarisk kommission nedsat af Folketinget,

12) til kommissionsdomstole eller undersøgelsesretter nedsat ved lov eller i henhold til retsplejelovens § 21 eller § 21 a eller

13) til administrative myndigheder og domstole, som behandler afgørelser, der er truffet af Finanstilsynet.

Stk. 3. Fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, må kun anvendes som led i Finanstilsynets tilsynsvirksomhed, til pålægelse af sanktioner, eller hvis tilsynets afgørelse påklages til højere administrativ myndighed eller indbringes for domstolene.

Stk. 4. Danske myndigheder m.v., der i henhold til stk. 2 modtager fortrolige oplysninger fra Finanstilsynet, er med hensyn til disse oplysninger undergivet den i stk. 1 omhandlede tavshedspligt.

Stk. 5. Adgangen til udlevering af fortrolige oplysninger til Folketingets stående udvalg i henhold til stk. 2, nr. 10, er begrænset til dokumenter i sager, der er oprettet i Finanstilsynet efter 1. juni 1995.

Stk. 6. Som part i forholdet til Finanstilsynet anses alene det realkreditinstitut, som tilsynsvirksomheden efter lovens kapitel 16 vedrører.

37. Efter § 100 indsættes:

»§ 100 a. De frister, der er fastsat i eller i henhold til denne lov, regnes fra dagen efter den dag, hvor den begivenhed, som udløser fristen, finder sted.

Stk. 2. Er fristen angivet i uger, udløber fristen ved midnat på ugedagen for den dag, fristen udløses.

Stk. 3. Er fristen angivet i måneder, udløber fristen ved midnat på månedsdatoen for den dag, fristen udløses. Hvis den dag, fristen udløses, er den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset dennes længde.

Stk. 4. Udløber en frist i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, udstrækkes fristen til midnat den førstkommende hverdag.«.

38. I § 101, *stk. 1*, ændres »§ 18, *stk. 2*« til: »§ 18, *stk. 2-3*«.

39. I § 101, *stk. 6*, ændres »§ 77, *stk. 11*« til: »§ 77, *stk. 10*«.

§ 101. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, *stk. 4*, 1. pkt., § 2, *stk. 5*, §§ 3-5, § 7, *stk. 2*, § 18, *stk. 2*, § 19, §§ 25-42, § 44, *stk. 1*, § 45, *stk. 2-3*, § 46, § 47 a, §§ 48-52, § 53 c, *stk. 2*, § 57, *stk. 1*, 1. pkt., § 58, *stk. 1* og 2, §§ 60-65, § 65 a, *stk. 1-4*, § 75, §§ 77-79, § 81, *stk. 1*, § 89, *stk. 1*, § 91, *stk. 2*, §§ 92-93 og § 95, *stk. 1*, straffes med bøde eller hæfte, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Overtrædelse af § 20 straffes efter aktieselskabslovens § 161, *stk. 1* og 2. Overtrædelse af § 65 a, *stk. 1-4*, straffes ikke, såfremt overtrædelsen alene skyldes fald i den ansvarlige kapital, jf. § 53 a.

Stk. 3. I forskrifter udfærdiget i medfør af loven kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Er overtrædelsen begået af et realkreditinstitut, kan der pålægges instituttet som sådant bødeansvar. For overtrædelser, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 5. Personer, der er knyttet til et realkreditinstitut, og som giver eller forsøger at give urigtige eller villedende oplysninger om forhold vedrørende instituttet til offentlige myn-

digheder, straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 6. Bestyrelsesmedlemmer, medlemmer af lokale bestyrelser eller lignende, medlemmer af repræsentantskabet i et realkreditinstitut, revisorer og granskingsmænd samt deres suppleanter, direktører og øvrige ansatte, som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Det samme gælder sådanne personer i et finansielt holdingselskab, for så vidt angår de oplysninger, der af et realkreditinstitut skal afgives til finansielle holdingselskaber efter § 77, *stk. 11*. Sædvanlige oplysninger om låntagers forhold kan videregives til koncernvirksomheder, jf. definitionen i årsregnskabslovens § 1, *stk. 2*, nr. 8, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i 1. pkt., såfremt dette er erhvervs-mæssigt begrundet. Oplysninger om rent private forhold må dog kun videregives med låntagers samtykke. Ansatte i koncernforhold, der får sådanne oplysninger, er underkastet den i 1. pkt. nævnte tavshedspligt.

Stk. 7. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udfærdiget i medfør af loven er 5 år.

40. § 104 ophæves.

§ 104. Økonomiministeren fremsætter forslag til revision af bestemmelsen i § 29, *stk. 2*, om ydelse af 50-årige indeksslån i folketingsåret 1994-95.

§ 2

Personer, der i medfør af § 4, *stk. 1*, i lov nr. 353 af 6. juni 1995 uden tilladelse kan deltage som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end realkreditinstituttet, kan fortsætte hermed indtil udløbet af den valg- eller funktionsperiode, der var påbegyndt inden den 13. december 1995. Hvis en af bestemmelsen omfattet person påbegynder en valg- eller funktionsperiode efter denne dato, skal den pågældende fratræde senest 1 måned efter lovens ikrafttræden, medmindre tilladelse til at fortsætte opnås.

§ 18. Medlemmer af et instituts direktion må ikke være medlem af instituttets bestyrelse.

Stk. 2. Direktører, vicedirektører, underdirektører og dermed ligestillede må ikke eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller uden tilladelse fra økonomiministeren som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end realkreditinstituttet. De kan dog eje, drive og deltage i administrationen af fast ejendom. Økonomiministeren kan i særlige tilfælde tillade undtagelser fra forbudet i 1. pkt., 1. led.

Stk. 3. Bestyrelsen udarbejder en instruks om afgrænsningen af de dispositioner, som

direktionen kan træffe uden forudgående forelæggelse for bestyrelsen.

*Overgangsbestemmelse til § 18, stk. 2,
i lov nr. 353 af 6 juni 1995:*

§ 4

Stk. 1. Realkreditlovens § 18, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 6, gælder ikke for virksomhed, som udøves af de i bestemmelsen nævnte personer inden den 5. april 1995.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 1996.

Bilag 2**Folketingets forhandlinger vedr. realkreditloven***Folketingsåret 1989-90.*

Sp. 386, 662, 3297, 4060;
 A 843, B 135, B 429, C 129
 Loven stadfæstet 20. december 1989
 (Lovtidende nr. 841)
 Sp. 1989, 2790, 8314, 8734;
 A 1795, B 665, B 772, C 461
 Loven stadfæstet 2. maj 1990
 (Lovtidende nr. 269)
 Sp. 9555, 9944, 10593, 11165;
 A 5705, B 1877, B 2171, C 1039
 Loven stadfæstet 8. juni 1990
 (Lovtidende nr. 367)
 Sp. 8856, 9011, 10202, 10798;
 A 5461, B 1423, B 1841, C 899
 Loven stadfæstet 13. juni 1990
 (Lovtidende nr. 417)
 Sp. 11260, 11262, 11351, 11378;
 A 5911, B 2277, C 1057
 Loven stadfæstet 20. august 1990
 (Lovtidende nr. 584)

Folketingsåret 1992-93

Sp. 822, 1203, 4028, 4353;
 A 2007, B 559, B 643, C 571
 Loven stadfæstet 23. december 1992
 (Lovtidende nr. 1042)
 Sp. 7015, 7693, 8487, 9008;
 A 7993, B 1167, B 1349, C 1121
 Loven stadfæstet 6. maj 1993
 (Lovtidende nr. 253)
 Sp. 7017, 7554, 8627, 9018;
 A 8023, B 1175, C 1151
 Loven stadfæstet 6. maj 1993
 (Lovtidende nr. 255)
 Sp. 9180, 9740, 11193, 11227;
 A 10085, B 2093, C 1497
 Loven stadfæstet 30. juni 1993
 (Lovtidende nr. 440)
 Sp. 9182, 9759, 11198, 11228;
 A 10137, B 2103, C 1509
 Loven stadfæstet 30. juni 1993
 (Lovtidende nr. 441)

Folketingsåret 1990-91

Sp. 37, 72, 130, 155;
 A 7, B 25, C 1
 Loven stadfæstet 28. december 1990
 (Lovtidende nr. 900)
 Sp. 199, 874, 4235, 4509;
 A 891, B 329, B 337, C 267
 Loven stadfæstet 24. april 1991
 (Lovtidende nr. 254)
 Sp. 6096, 6393, 6785, 7234;
 A 6403, B 1461, B 1677, C 869
 Loven stadfæstet 6. juni 1991
 (Lovtidende nr. 377)

Folketingsåret 1993-94

Sp. 2820, 3592, 8322, 8440;
 A 2045, B 693, C 643,
 Loven stadfæstet 27. april 1994
 (Lovtidende nr. 279)

Folketingsåret 1994-95

Sp. 4768 (1.beh), 6081 (2.beh), 6215 (3.beh);
 A, B, C
 Loven stadfæstet 6. juni 1995
 (Lovtidende nr. 353)
 Sp. 4776 (1.beh), 6081 (2.beh), 6215 (3.beh);
 A, B, C
 Loven stadfæstet 6. juni 1995
 (Lovtidende nr. 354)
 Sp. 5544 (1.beh), 6082 (2.beh), 6216 (3.beh);
 A, B, C
 Loven stadfæstet 14. juni 1995
 (Lovtidende nr. 363)

Folketingsåret 1991-92

Sp. 779, 1408, 4271, 4568;
 A 1279, B 233, C 185
 Loven stadfæstet 27. december 1991
 (Lovtidende nr. 932)